

156

GRADSKA PLINARA ZAGREB d.o.o. Radnička cesta 1, Zagreb

St-1885/19-53

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

Primljeno neposredno – preko pošte (obično - preporučeno) ..... 27-02-2021 god. u .....
Priloga sa ..... 4 ..... priloga.
Pismeno stiglo poštom otvoreno – s oštećenim omotom.
Pradano na poštu preporučeno dana ..... 31.05.2021 god.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 KARLOVAC

Zagreb, 28. svibnja 2021.g.
Vaš znak: St-1885/2019
Naš znak:
Klasa: GPZ-12-21-1156
Ur. broj: 0704-21-002

Stečajni vjerovnik: GRADSKA PLINARA ZAGREB d.o.o., Radnička cesta 1, Zagreb, OIB: 20985255037

Stečajni dužnik: TERMOBLOK d.o.o. u stečaju, Sesvetska cesta 37, Sesvete, OIB: 29996892107

ŽALBA

1. Stečajni vjerovnik zaprimio je 21. svibnja 2021.g. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. br. St-1885/2019 od 17. svibnja 2021.g.
2. Protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. br. St-1885/2019 od 17. svibnja 2021.g. vjerovnik podnosi žalbu te isto pobija u cijelosti.
3. Stečajni vjerovnik navedeno Rješenje pobija iz svih zakonskih razloga, odnosno zbog:
  - a) bitne povrede pravila postupka,
  - b) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
  - c) pogrešno primijenjenog materijalnog prava
4. Stečajni vjerovnik traži izuzeće sudaca koji su sudili u vijeću koje je ranije, dijelu postupka koji je prethodio donošenju pobijanog Rješenja, donosilo odluku o ovoj pravnoj stvari, odnosno sudaca Gorane Aralice Martinović, Maje Bilandžić i Kamelije Parać. Izuzeće se traži temeljem čl.71. st. 5. i 7. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP). Iako stečajni vjerovnik smatra da se predmetni suci moraju izuzeti temeljem st. 5., a obzirom da su u tom slučaju sudili kao suci „drugog tijela“(za razliku od nižestupanjskog suda) pred kojim se ranije vodio postupak, smatra da se svakako moraju biti izuzeti iz odlučivanja temeljem st. 7. budući da je njihov misaoni supstrat već kontaminiran ranijom odlukom o istoj stvari koju su donijeli, a u postupku u kojem stečajnom vjerovniku nije bilo moguće sudjelovati pa se radi o okolnosti koja dovodi u sumnju njihovu nepristranost. Naime,

navedeni suci odlučivali su u ovom postupku (Rješenje VTS RH, PŽ-5380/2020) po žalbi drugog stečajnog vjerovnika u postupku, a na koju stečajnom vjerovniku nije bilo omogućeno dati svoj odgovor na žalbu niti mu je ista bila dostavljena, a ticala se isključivo njegove tražbine.

5. Prvenstveno stečajni vjerovnik ističe kako mu je odbijanjem prijave tražbine u stečajnom postupku povrijeđeno Ustavom i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda zagarantirano pravo na pristup sudu te pravo vlasništva, a svakako je povrijeđeno i pravilo postupka koje propisuje zakon.

Stečajni vjerovnik ističe kako je čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a, a koji se primjenjuje temeljem čl. 10. Stečajnog zakona (dalje: SZ), propisano je kako **dolazi do prekida postupka:**

„kad se stranka nađe na području koje je zbog izvanrednih događaja (poplava i sl.) odsječeno od suda“, i „kad zbog rata ili drugih uzroka prestane rad u sudu“

Do takvog prekida dolazi po sili zakona i isto ne iziskuje donošenje rješenja o prekidu te bi isto ukoliko bi se i donijelo imalo samo deklaratoran karakter.

Nadalje, čl. 214. st. 1. ZPP-a propisano je da:

„Prekid postupka uzrokuje to da prestaju teći svi rokovi određeni za obavljanje parničnih radnji.

*Za trajanja prekida postupka **sud ne može poduzimati** nikakve radnje u postupku; ali ako je prekid nastupio poslije zaključenja glavne rasprave, sud može na temelju te rasprave donijeti odluku.*

*Parnične radnje što ih je jedna stranka poduzela dok traje prekid postupka nemaju prema drugoj stranci nikakav pravni učinak. **Njihov učinak počinje tek nakon što postupak bude nastavljen.**“*

Člankom 215. st. 6. ZPP-a propisano je da će se tako prekinuti postupak nastaviti na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti čim prestanu razlozi prekida.

Dok je čl. 215. st. 7. ZPP-a propisano da:

*„**rokovi koji su zbog prekida postupka prestali teći** počinju za zainteresiranu stranku **teći u cijelosti iznova od dana kad joj sud dostavi rješenje o nastavljanju postupka.**“*

Dakle, u postupcima u kojima je silom zakona došlo do prekida postupka zbog činjenice da se stranka našla na području koje je zbog izvanrednih događaja odsječeno od suda i/ili kada zbog drugih uzroka prestane rad u sudu, dolazi do prestanka tijeka svih rokova koji su određeni za poduzimanje radnji, a u takvim slučajevima ti će rokovi početi iznova teći onoga dana kada stranci ili zainteresiranoj strani (stečajnom vjerovniku) sud dostavi rješenje o nastavljanju postupka.

Dakle, u slučajevima kada tijekom stečajnog postupka, dođe do izvanrednih okolnosti tada svi rokovi prestaju teći, pa tako i rokovi za podnošenje prijave tražbine u stečajnom postupku, a nakon nastavka prekinutog postupka ti rokovi počinju teći iznova. Dakle, za vjerovnike stečajnih dužnika rok od 60 dana za podnošenje prijave tražbina počinje iznova teći. Prema tome, vjerovnicima nakon nastavka prekinutog postupka pripada pravo da u daljnjem roku od 60 dana prijave svoje tražbine. Naravno, unatoč tome što mu ne teče rok za prijavu tražbine, vjerovniku je dozvoljeno u svako doba podnijeti svoju prijavu tražbine, pa i za vrijeme trajanja prekida, ali učinak takve prijave počinje tek nakon što postupak bude nastavljen.

U predmetnom postupku Rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavljeno je na eoglasnoj ploči 20. veljače 2020.g. te je sukladno čl. 12. st. 1. SZ-a rok od 60 dana za podnošenje prijave tražbina počeo teći 29. veljače 2020.g. i trebao je isteći 28. travnja 2020.g.

Međutim, 11. ožujka 2020.g. Svjetska zdravstvena organizacija proglasila je stanje pandemije COVID-19 bolesti, uzrokovane novim, do tada nepoznatim, SARS-COV-2 virusom.

Dokaz:

- uvid u članak <https://hr.n1info.com/svijet/a490125-who-proglasio-globalnu-pandemiju-koronavirusa/> - dostavlja se ispis
- uvid u članak <https://www.ativa.hr/zdravlje/zanimljivosti-i-savjeti/sada-je-to-sluzbeno-who-proglasio-globalnu-pandemiju-koronavirusa/> - dostavlja se ispis
- uvid u Internetske stranice Svjetske zdravstvene organizacije <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/interactive-timeline#!>

Isti dan, 11. ožujka 2020.g. temeljem čl. 2. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti, ministar zdravstva donio je Odluku o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2, Klasa: 011-02/20-01/143 kojom se proglašava epidemija bolesti COVID-19 uzrokovana virusom SARS-CoV-2 na području čitave Republike Hrvatske.

Dokaz:

- Odluka o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovana virusom SARS-CoV-2, Klasa:011-02/20-01/143 od 11. ožujka 2020.g.

Stečajni vjerovnik ističe kako je čl. 2. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti propisno:

*„Epidemijom zarazne bolesti, prema ovome Zakonu, smatra se porast oboljenja od zarazne bolesti neuobičajen po broju slučajeva, vremenu, mjestu i zahvaćenom pučanstvu te neuobičajeno povećanje broja oboljenja s komplikacijama ili **smrtnim ishodom**, kao i pojava dvaju ili više međusobno povezanih oboljenja od zarazne bolesti, koja se nikada ili više godina nisu pojavljivala na jednom području te pojava većeg broja oboljenja čiji je uzročnik nepoznat, a prati ih febrilno stanje.“*

Dana 19. ožujka 2020.g. stupio je na snagu Zakon o dopuni Zakona o sustavu civilne zaštite kojim je dodan čl. 22a u Zakon o sustavu civilne zaštite koji glasi:

*„U slučaju **nastupanja posebnih okolnosti** koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje **ugrožava život i zdravlje građana**, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske donosi odluke i upute koje provode stožeri civilne zaštite jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.“*

U Vladinom prijedlogu predmetnog Zakona akceptira se da je došlo do pojave koronavirusa COVID-19 u Republici Hrvatskoj radi čega je aktiviran je Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske kao i stožeri jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te da su navedeni stožeri u konkretnom slučaju aktivirani **zbog posebnih okolnosti** izazvanih globalnim širenjem virusa, radi čega je i u Republici Hrvatskoj proglašena epidemija, u cilju ujednačavanja postupanja svih subjekata odgovornih za provedbu mjera zaštite života i zdravlja građana, kao i samih građana i pravnih osoba na cjelokupnom području Republike Hrvatske.

Dokaz:

- Prijedlog Zakona o dopuni Zakona o sustavu civilne zaštite

Dana 22. ožujka 2020.g. u Zagrebu se dogodio razoran potres.

Dokaz:

- https://hr.wikipedia.org/wiki/Potres_u_Zagrebu_2020. – dostavlja se ispis

Zbog čega je prestao rad na Trgovačkom sudu u Zagrebu, a na stranicama Trgovačkog suda u Zagrebu je navedeno: “zgrada Trgovačkog suda u Zagrebu / Amruševa – Petrinska / je radi posljedica potresa privremeno neuporabljiva. **Sud je radi navedenog uzroka prestao s radom** na navedenoj lokaciji.”, <https://sudovi.pravosudje.hr/tzag/>, pristupljeno 31.3.2020.

Dokaz:

- Znanstveni članak Prekid parničnog postupka kada zbog drugih uzroka prestane rad u sudu – u prilogu

Stožer civilne zaštite je 23. ožujka 2020.g. temeljem čl. 22.a Zakona o sustavu civilne zaštite donio Odluku o zabrani napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka u Republici Hrvatskoj (NN 35/20) kojom se, a s obzirom da na pojedinim područjima postoji **znatno povećani rizik od prijenosa bolesti COVID-19, zabranjuje napuštanje mjesta prebivališta i stalnog boravka i nalaže obavljanje rada od kuće**, a samo iznimno, samo ako je to neophodno i ako se rad ne može obavljati od kuće ostavlja mogućnost dolaska na posao. Stožer civilne zaštite navedenu zabranu za područje Grada Zagreba i Zagrebačke županije uklonio je tek 19. travnja 2020.g. Odlukom o ukidanju nužne mjere zabrane napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka za područje Grada Zagreba i Zagrebačke županije (NN 48/20).

Prema tome, obzirom da je došlo do pandemije i epidemije bolesti COVID-19, uzrokovane novim, nepoznatim i dan danas ne do kraja istraženim SARS-COV-2 koronavirusom, odnosno

posebnih okolnosti, tj. izvanrednih događaja, zbog čega su nadležna državna tijela čak i ograničila pravo na slobodu kretanja građana, a građani zbog **iznimnog straha** koji je vladao i svakodnevnog pozivanja Stožera civilne zaštite, i medija, pa čak i Predsjednika Vlade i Predsjednika Republike da „Budu odgovorni“ i realne opasnosti za svoj život i zdravlje, nisu napuštali kuće osim za odlazak po najnužnije namirnice, jasno je da su se građani Republike Hrvatske kao i ostali građani Europe i cijeloga svijeta u to doba **našli na području koje je odsječeno od suda**, i da je, ujedno, prestao rad u sudu zbog potresa pa je došlo do situacije koju opisuju gore navedene odredbe čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, odnosno **došlo je do prekida predmetnog postupka**, zbog čega su za podnošenje prijave tražbina u predmetnom postupku, nastavkom postupka **za vjerovnike rokovi počeli teći ponovo**.

Da je nakon navedenih događaja Trgovački sud u Zagrebu nastavio je s predmetnim postupkom stečajni vjerovnik dobio je informaciju tek objavom Rješenja, posl. br. St-1885/2019-21 od 21. svibnja 2020.g. kojim je ispitno ročište, a koje je bilo zakazano prije nastupa izvanrednih događaja epidemije i potresa Rješenjem o otvaranju stečajnog postupka od 20. veljače 2020.g., otkazano zbog dodjele spisa u rad novom stečajnom sucu. Slijedom navedenog, a sukladno čl. 215. st. 7. ZPP-a rok od 60 dana za podnošenje prijave tražbine za stečajne vjerovnike u predmetnom postupku nije mogao početi teći prije isteka 8 + 60 dana od dana objave predmetnog rješenja na oglasnoj ploči.

Stečajni vjerovnik ističe kako je svoju tražbinu u predmetnom postupku prijavio dana 12. svibnja 2020.g., dakle prije dodjele spisa u rad novom sucu i „debelo“ unutar predmetnog zakonskog roka za podnošenje prijave tražbine.

Stečajni vjerovnik ima potrebu očitovati se (drugdje mu nije bilo omogućeno jer mu žalba na isto nije bila dozvoljena, a niti mu je omogućen odgovor na žalbu podnesenu od strane drugog stečajnog vjerovnika koji je podnio žalbu na rješenje kojim se utvrđuje njegova tražbina) na Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-5380/2020 kojim je visoki Trgovački sud RH ukinuo Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-1885/201 od 26. listopada 2020. u točkama IV i IX Izreke u dijelu koji se odnosi na tražbinu stečajnog vjerovnika, ovdje žalitelja, i predmet vraća Trgovačkom sudu u Zagrebu na ponovni postupak s uputom da se odbaci njegova tražbina, u kojem je vijeće Visokog trgovačkog suda RH izrazilo stajalište da nije došlo do prekida postupka iz čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a jer

„Hrvatski sabor je doista donio Zakon o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti 30. travnja 2020.g. objavljen u „Narodnim novinama“ broj 53/20 od 30. travnja 2020.g. No, međutim, taj se Zakon odnosi samo na zastajanje s ovršnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti, a u odnosu na stečajni postupak samo na stečajne razloge koji su nastali za vrijeme trajanja posebnih okolnosti.“

Takvo obrazloženje potpuno je nejasno i promašeno, odnosno protivno je samoj Izreci. Naime, takvo obrazloženje logički nema nikakve veze sa nastupom izvanrednih događaja i prestankom rada u sudu koje propisuje čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a i posljedicama na stečajni postupak koje te odredbe propisuju.

U navedenom Zakonu (pa čak i u samom nazivu!) jasno stoji kako upravo i jest došlo do posebnih okolnosti (koje traju minimalno tri mjeseca) uslijed proglašenja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2, odnosno izvanrednih događaja te kako valja propisati „posebne interventne mjere“ (čl. 1.). Dakle, samo i isključivo one mjere koje dosadašnji zakoni nisu normirali. Očito je zakonodavac smatrao da dosadašnje odredbe nisu dovoljne pa je donio dodatne odredbe.

Stečajni vjerovnik ističe kako u Zakonu o interventnim mjerama nema spomena o prekidu stečajnog postupka i prekidu tijekom rokova, odnosno ne spominje posljedice na stečajni postupak koje nastupaju uslijed nastupa posebnih okolnosti, a zato što isti nije ni morao tako nešto propisivati, jer je predmetno već propisano gore navedenim odredbama ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10 SZ-a.

Naime, ono što ZPP ili bilo koji drugi zakon do tada nije normirao to je prekid onih rokova koji se ne tiču već započetih stečajnih predmeta, pa je valjalo normirati odgodu pokretanja stečajnog postupka, a u svrhu zaštite građana i gospodarstva, pa je zakonodavac spomenutim Zakonom normirao prekid rokova blokade računa istekom kojih nastupa pokretanje stečajnog postupka.

Dakle, predmetni zakon uopće ne govori o rokovima za poduzimanje radnji u postupku, već govori o nečem drugom. Govori o stečajnim razlozima koji su pretpostavka za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, odnosno odgađa pokretanje stečajnog postupka, a uopće ne spominje prekid već započetih postupaka, a niti spominje nastavak već započetih postupaka.

Dakle, obzirom da taj Zakon niti jednom riječju, izriekom ili implicitno, ne spominje i ne derogira odredbe čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a, ni na koji način logički se ne može zaključiti da je navedenim Zakonom zakonodavac želio poručiti sudovima da ne primjenjuju čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a, odnosno da nastave s već započetim postupkom.

Jedino što se može iz čl. 6. st. 2. Zakona o interventnim mjerama zaključiti jest to da zakonodavac želi da se pokrenu oni stečajni postupci čijim se pokretanjem štiti interes i sigurnost Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi.

Prema tome, iz činjenice da predmetni Zakon ne govori o ničemu drugom osim o pretpostavkama za pokretanje postupka, ni na koji način ne može se zaključiti (ni danas, a još manje je to u onoj situaciji mogao tužitelj) da zakonodavac nije želio zakonom propisane posljedice (prekid postupka) koje nastupaju zbog izvanrednih okolnosti koje navodi u članku 1. Zakona o interventnim mjerama, a okolnosti koje propisuje čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a. Stečajni dužnik ističe da se takvim zaključivanjem izraženim u obrazloženju i onda može eventualno govoriti samo o okolnostima iz čl. 212. st. 6, no ne i onima iz čl. 212. st. 7. ZPP-a o prestanku rada u sudu, a koji je prestao zbog posljedica potresa, jer Zakon o interventnim mjerama jasno govori samo o posebnim okolnostima koje su nastale zbog „bolesti COVID-19“ (čl.1.).

Dakle, Zakon o interventnim mjerama nema utjecaja na odredbe čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a pa tako ni na prekid postupka, a koji kao posljedicu nastupa tih okolnosti propisuje ZPP pa je jasno kako je nastupom takvih okolnosti došlo do prekida postupka i do mogućnosti stečajnog vjerovnika da podnese prijavu tražbine u predmetnom postupku i nakon 28. travnja 2020.g., slijedom čega nema mjesta primjeni čl. 257. st. 6. SZ-a u odnosu na prijavu tražbine koju je podnio stečajni vjerovnik,

odnosno ista se ne može odbaciti nego se ista mora uzeti u obzir i utvrditi, obzirom da je priznata od stečajnog upravitelja.

6. Neovisno o gore navedenom, odnosno i kada se ne bi prihvatio gore navedeni stav stečajnog vjerovnika o ZPP-u i Zakonu o interventnim mjerama, pobijano Rješenje svakako je neustavno jer su istim stečajnom vjerovniku svakako povrijeđena čl. 29. st. 1. i 48. st. 1. Ustava i čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda (dalje: Europska konvencija) i čl. 1. Protokola br. 1. uz istu (dalje: Protokol) zajamčena prava na pristup sudu i pravo vlasništva.

Stečajni vjerovnik ističe kako je čl. 115. stavak 3. Ustava RH propisano da sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih izvora prava onda su svi sudovi (a ne samo Ustavni sud) dužni voditi računa o ostvarivanju ustavnog i konvencijskog jamstva prava pa tako i o ostvarivanju prava na pristup sudu i prava na vlasništvo.

Europski sud za ljudska prava je u predmetu Walchli protiv Francuske, stavak 29. zauzeo stav kako sud pri primjeni postupovnih pravila mora izbjegavati prekomjerni formalizam koji bi narušio poštenost postupka.

Nadalje, sukladno odluci Bellet protiv Francuske, stavak 38. pravo na pristup sudu mora biti „**praktično i učinkovito**“. Da bi pravo na pristup sudu bilo učinkovito pojedinac mora „**imati jasnu, praktičnu priliku** osporiti čin koji predstavlja miješanje u njegova prava“(isto. stavak 36.); dok je odlukama Miragall Escolano protiv Španjolske; Zvolsky i Zvolška protiv Češke Republike, zauzet stav da **pravila o kojima je riječ ili njihova primjena ne bi trebali sprječavati stranke u sporu u korištenju dostupnih pravnih sredstava**. U određenim okolnostima predmeta, **praktična i učinkovita priroda prava na pristup sudu je narušena kada domaći sudovi osobito strogo tumače neko postupovno pravilo pa to podnositelje lišava njihova prava na pristup sudu** (Pérez de Rada Cavanilles protiv Španjolske, stavak 49.; Miragall Escolano protiv Španjolske, stavak 38.; Sotiris i Nikos Koutras ATTEE protiv Grčke, stavak 20.; Běleš i drugi protiv Češke Republike, stavak 50.; Belgije, stavci 71., 72., 74.). Nadalje, Europski sud je zauzeto stav da unatoč tome što pravo na sud i pravo na pristup sudu nisu apsolutna prava i da ona mogu biti podvrgnuta ograničenjima, ali da ta ograničenja **ne smiju ograničavati ili smanjiti pristup koji je pojedincu preostao na takav način ili u takvoj mjeri da naruše samu bit prava** (Phillis protiv Grčke (br. 1), stavak 59.; De Geouffre de la Pradelle protiv Francuske, stavak 28.; Stanev protiv Bugarske[VV],stavak 229.). Nadalje, **ograničenje neće biti u skladu s člankom 6. stavkom 1. ako ne teži „legitimnom cilju“, te ako ne postoji „razuman odnos razmjernosti između upotrebljenih sredstava i cilja koji se teži postići“** (Ashingdane protiv Ujedinjene Kraljevine, stavak 57.; Fayed protiv Ujedinjene Kraljevine, stavak 65.; Markovic i drugi protiv Italije [VV], stavak 99.).

Sito tako, stav da ograničenja na pristup sudu, neće biti spojiva s pravom na pravično suđenje ako ne teže legitimnom cilju te ako ne postoji razuman odnos razmjernosti između upotrijebljenih sredstava i legitimnog cilja koji se nastoji ostvariti izražen je u Odlukama Ustavnog suda broj: U-III-215/2016 od 19. prosinca 2017.; i U-III-2466/2017.

Tako je i u predmetu **U-III-3062/2019**, odnosno Odluci od 3. studenoga 2020., obrazlažući građanskopravni institut zastare, Ustavni sud je naveo kako je zastara jedno od ograničenja ustavnog i konvencijskog prava na pristup sudu, iako nastup zastare sam po sebi ne znači automatski

da je došlo do povrede prava na pristup sudu. Navodi se kako se međutim, u praksi Europskog suda za ljudska prava zastara problematizira samo ako se ocijeni da je ograničenje u okolnostima konkretnog slučaja nerazmjerno, to jest da nije uspostavljena (pravedna) ravnoteža između nametnutog ograničenja i cilja koji se želi postići. Uvažavajući specifične okolnosti konkretnog slučaja, Europski sud za ljudska prava preispituje odnos subordinacije subjektivnog zastarnog roka objektivnom roku; tako se neproporcionalnim ograničenjem smatra uređenje kada je oštećenik bio u nemogućnosti pristupiti sudu jer je njegov zahtjev za naknadu štete zastario istekom objektivnog roka, a on je (zbog latentnog stadija bolesti ili iz drugih opravdanih razloga) za štetu i njezin opseg saznao naknadno (kada bi trebao početi teći subjektivni zastarni rok.)

Dokaz:

- Odluka Ustavnog suda, U-III-3062/2019, od 3. studenoga 2020.

Takav stav, valja analogno primijeniti i u ovom slučaju.

Slijedom navedenog, postupovne se odredbe u konkretnom slučaju ogledaju kao prestrogi formalizam koji bez legitimnog opravdanja u konkretnom slučaju pretjerano ograničavaju konvencijsko i ustavno pravo stečajnog vjerovnika na pristup sudu i njegovo pravo vlasništva.

Naime, legitimnost određivanja roka za podnošenje prijave tražbina proizlazi iz potrebe za što je moguće bržim rješavanjem stečajnih postupaka.

Međutim, obzirom da je ispitno ročište održano 14. srpnja 2020.g. (a isto je zakazano prije uvrštavanja tražbine stečajnog vjerovnika u tablicu prijavljenih tražbina), a da je stečajni vjerovnik svoju prijavu tražbine izvršio 12. svibnja 2020.g. te da je Sud tablicu prijavljenih tražbina, sa uključenom tražbinom stečajnog vjerovnika, a koju je sastavio stečajni upravitelj, objavio na eoglasnoj ploči 26. lipnja 2020.g., dakle 8 dana prije održavanja ispitnog ročišta, odnosno u roku propisnom čl. 259. st. 2. SZ-a, **ni na koji način stečajni postupak zbog prijave tražbine stečajnog vjerovnika nije produljen.**

Uostalom, na trajanje, odnosno zaključenje stečajnog postupka utječe isključivo mogućnost naplate imovine stečajnog dužnika, a ne kada je ili nije stečajni vjerovnik podnio svoju tražbinu pa se takvo strogo ograničenje roka za podnošenje stečajne tražbine u konkretnom slučaju ogleda kao pretjerani formalizam, jer nema uporište u legitimnom cilju koji valja postići takvo ograničenje prava na pristup sudu.

Isto tako, pobijanim Rješenjem povrijeđeno je pravo vlasništva stečajnog vjerovnika koje se jamči čl. 48. st. 1. Ustava RH i čl. 1. Protokola br. 1. uz Europsku konvenciju.

U slučaju Gavella protiv Hrvatske, Europski sud navodi: „Vlasništvo može biti postojeće vlasništvo ili imovina, **uključujući potraživanja** u odnosu na koja podnositelj zahtjeva može tvrditi da ima barem legitimno očekivanje (koje mora biti konkretnije naravi od same nade) da će biti ostvareno, tj. da će dobiti djelotvorno uživanje prava vlasništva...”

Europski sud u presudi Gasus Dossier izrazio je shvaćanje da pojam vlasništva iz članka 1. Protokola 1. ima autonomno značenje koje sigurno nije ograničeno na vlasništvo fizičkih dobara te da određena druga prava i interesi koji čine imovinu također predstavljaju pravo vlasništva u smislu te odredbe.

Prema mišljenju A. Radolovića, (suca i zamjenika predsjednice Ustavnog suda= od Europskog konvencijskog prava i prakse Europskog suda treba prije svega preuzeti poruke da građani ne mogu biti žrtve loših propisa ili pogrešnih postupanja tijela državne vlasti, da postoji razna simbioza prava i postupaka ostvarivanja prava, da pravo vlasništva nije zaštićeno ako postoji dobro normativno rješenje u Ustavu i Zakonu, nego to pravo mora biti **djelotvorno zaštićeno i u postupcima tijela državne vlasti**, zatim da u prosudbi osnovanosti pravne zaštite građana u obzir **valja uzimati cjelinu pravnog sustava**, te se u većoj mjeri moramo osloboditi krutog materijalnog prava i postupovnog pravnog formalizma, te propise interpretirati po najsuvremenijim metodama, a prije svega teološki. Sudac Radolović smatra da je približavanje, tj. gotovo poistovjećivanje pojma vlasništva s pojmom stečene imovine i zaštite te imovine znatan demokratski iskorak u vraćanju pravne sigurnosti i zaštite prav građana.

Dokaz:

- Tako u Zaključku znanstvenog članka Zaštita prava vlasništva iz čl. 1. protokola 1. Europske konvencije u praksi upravnog suda Republike Hrvatske, T. Bogdanović, Zbornik pravnog fakulteta u Rijeci, br. 1/2011, str. 583-598 – u prilogu

Obzirom da se radi o tražbini stečajnog vjerovnika koja iznosi pozamašnih **2.374.833,11 kn**, značajnih za svaku osobu, pa čak i za dobrostojeću pravnu osobu, jasno je da je takvo ograničenje prava vlasništva, do kojeg bi trebalo doći zbog postupovnog zakašnjenja stečajnog vjerovnika od samo 14 dana (i to u izvanrednim okolnostima koje se do tada nisu dogodile više od 100 godina), a koje zakašnjenje nije ni najmanje utjecalo na legitiman cilj koji se želi postići ograničenjem prava na prijavu tražbine propisivanjem roka, odnosno cilja za brzim i efikasnim provođenjem stečajnog postupka, **jasno je da takvo ograničenje prava vlasništva u konkretnom slučaju nije u skladu s načelom razmjernosti, odnosno da ne postoji „razuman odnos razmjernosti između upotrebljenih sredstava i cilja koji se teži postići“, a koji spominje Europski sud.**

Prema tome, jasno je da su pobijanim Rješenjem stečajnom vjerovniku nedozvoljeno i neopravdano povrijeđena Ustavom i Europskom konvencijom zajamčena prava, pravo na pristup sudu i pravo vlasništva.

Stečajni vjerovnik ovdje ističe kako mu je država već svojim zakonima o predstečajnoj nagodbi ograničila njegovo pravo vlasništva, budući da je prije nego što je u predstečajnoj nagodbi sklopljenoj s stečajnim dužnikom otpisano potraživanje **u visini 60%** odnosno u golemom iznosu od **3.542.216,00 kn**.

Dokaz:

- Uvid u Predstečajnu nagodbu, posl. br. St-8035/15 od 13. siječnja 2016.g. sklopljenu s stečajnim dužnikom – u spisu predmeta dostavljena uz prijavu tražbine stečajnog vjerovnika

Stečajni vjerovnik ističe kako je isto tako Ustavni sud u svojoj Odluci U-III/2291/2018 jasno istaknuo:

„Da bi mogao odgovoriti na pitanje je li podnositeljici osporenim rješenjem Visokog upravnog suda (odlukom o troškovima spora) odnosno neustavno ograničeno pravo na pristup sudu, Ustavni sud morao je prethodno odgovoriti na tri pitanja:

- a) je li postojalo ograničenje podnositeljice u pravu na pristup sudu;
- b) ako jest, je li ograničenje težilo legitimnom cilju; te
- c) ako jest, je li ograničenje bilo razmjerno legitimnom cilju koji se želio postići

Prema tome, svakako da takvo **daljnje** ograničavanje, odnosno oduzimanje 2.374.833,11 kn, a zbog minornog razloga, zakašnjenja sa prijavom od 14 dana, a u kojim danima se u postupku ništa nije događalo, predstavlja ograničenje prava na pristup sudu i prava vlasništva koje nije razmjerno sa ciljem koji se želi postići.

Isto tako, valja naglasiti kako Europska konvencija jamči prava koja su stvarna i djelotvorna, a ne prava koja su teorijska ili prividna, odnosno pravo na pristup sudu mora biti zajamčeno ne samo formalno u zakonodavstvu nego mora omogućiti da se ono stvarno i ostvari u svakom pojedinom slučaju. (Airey protiv Irske, pododjeljak 24; Garcia Manibardo protiv Španjolske, pododjeljak 43; Kreuz protiv Poljske).

U trenucima kada se u cijeloj zemlji kao i u cijelom svijetu postoji izvanredna situacija, s kojom se gotovo svih stanovnici planete do tada nisu nikad susreli i kada se zbog brige za svoje i živote svojih bližnjih boje napustiti svoje domove, a tim više što je područje grada Zagreba, gdje stečajni vjerovnik ima sjedište, odnosno gdje njegovi djelatnici obavljaju svoje radne zadatke, pogodio razoran potres, nezamislivo je da su se državne vlasti propustile jasno, nedvosmisleno, na služben i uobičajen način očitovati se o tijeku sudskih postupaka, odnosno očitovati se o prekidu ili nastavku sudskih postupaka, tj. o nastavku tijeka ili prekidu tijeka rokova za pristup sudu pa tako i rokova za predaju prijave tražbine kojima se zapravo štiti svoje pravo vlasništva, i kada jedino očitovanje bilo kojeg državnog organa o tome dolazi u vidu članka objavljenog na Internetnom portalu IUSINFO od dr.sc. Jelene Čuveljak, koja je ujedno sutkinja Visokog trgovačkog suda RH koji odlučuje u drugom stupnju o odlukama nižih sudova u stečajnim postupcima, u kojemu se jasno i nedvosmisleno ističe kako je zbog navedenih okolnosti (i to u njihovoj ukupnosti) došlo do prekida postupka, onda je jasno da takvo očitovanje dano od državnog organa vlasti i to one vlasti koja je ovlaštena u konkretnim slučajevima interpretirati zakonske odredbe, pa tako i odredbe čl. 212. st. 6. i 7. ZPP-a onda i takvim očitovanjem koje nije službeno, ali je jedino, država šalje građanima jasnu i nedvosmislenu poruku da se ne moraju brinuti za sudske postupke i vagati između svog života i života svojih bližnjih i prava vlasništva, kako svoga tako i svoga poslodavca, pravne osobe. U takvim slučajevima očekivati od građana da podnose svoje podneske sudu, i to konkretno podneske koji zahtijevaju ulaženje u spise predmeta u kojima je pohranjena dokumentacija o tome koliko iznosi njihova tražbina i koja takvu tražbinu dokazuje, a koju treba predati sudu da bi se ostvarilo svoje pravo vlasništva, odnosno kako isto država ne bi ograničila (jer neprijavlivanjem tražbine u stečajni postupak ona prestaje), a da takva dokumentacija zasigurno nije dostupna radnicima koji su zbog Odluke Stožera civilne zaštite „na radu od kuće“, iluzorno očekivati da će radnicima biti lako i bez stvarnih poteškoća sastaviti svoje podneske sudu sa prijavom tražbine. Jasno je da je takvo

omogućavanje pristupa sudu, koje je skopčano sa stvarnim preprekama i nemogućnostima, odnosno poteškoćama i životnim rizicima, **ostalo samo formalno, ali ne i stvarno moguće**. Pri čemu je nebitno što su unatoč takvim problemima tražbinu prijavili „neki drugi“ vjerovnici, jer je svaka stranka sama za sebe u svojim okolnostima koje utječu na njenu mogućnost prijave. Ovdje stečajni vjerovnik ističe kako on nije jedna osoba koja nije svoju tražbinu u predmetnom postupku prijavila u prvotnom roku od 60 dana.

Dokaz:

- Znanstveni članak dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Prekid parničnog postupka kada zbog drugih uzroka prestane rad u sudu – u prilogu

Ovdje stečajni vjerovnik ističe kako se njegovo postupanje ne može sagledavati kroz prizmu današnjeg znanja o SARS-COV-2 virusu i njegovoj opasnosti po život građana, već se treba gledati kroz prizmu tadašnjeg vremena, kada građani o istom nisu ništa drugo znali, osim da je isti iznimno visoko zarazan, odnosno da se zaraza vrlo brzo i lako širi, da protiv istog nema lijeka i da se od istog umire više od drugih usporedivih zaraznih bolesti, t.j. kada su građani bili u iznimnom strahu od istog, odnosno u brizi za svoje živote.

Takvo postupanje države, na način da građanima u iznimno izvanrednoj situaciji ne daje službeno očitovanje, a koje bi bilo dano na uobičajen način, donošenjem jasnih propisa koji bi građanima dali do znanja koja su njihova prava i obveze u datoj situaciji vezeno za njeno pravo vlasništva, ogleda se kao postupanje države protivno njenoj obvezi osiguravanja prava vlasništva građana, odnosno obvezi osiguravanja njegove opstojnosti, a koja uključuje obvezu na suzdržavanje od bilo kakvih postupaka ili propuštanja kojima se takvo pravo osujetilo ili dovelo u pitanje i građani ne mogu snositi posljedice takvog postupanja. Odredbe zakona moraju biti jasne i predvidive, a svako postupanje građana temeljem odredbi koje nisu takve, ne može im ići na štetu, odnosno mora se gdje je god to moguće interpretirati u njihovu korist.

Isto tako, stečajni vjerovnik želi istaknuti kako je država otvaranjem stečajnog postupka, zapravo provela sekvestraciju imovine stečajnog dužnika, jer je temeljem zakona odredila stečajnog upravitelja sa liste stečajnih upravitelja koji je sama sastavila, onda takva osoba koja je određena od strane države i koja temeljem zakona zamjenjuje tijela stečajnog dužnika, zapravo službena osoba određena od strane države i predstavlja organ države koji privremeno upravlja imovinom stečajnog dužnika. Takav državni organ svakako bi trebao postupati sukladno Europskoj konvenciji i Ustavu RH, odnosno na način da koliko god je to u njegovoj moći jamči, odnosno čuva vlasništvo, odnosno imovinsko pravo svake osobe, pa tako i stečajnog vjerovnika, a za koje mu je poznato da postoji.

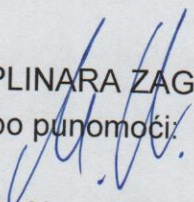
Stečajni vjerovnik ističe, kako je njegova tražbina, kao i tražbina ostalih stečajnih vjerovnika, koji su prema stavu suda na vrijeme podnijeli svoje prijave tražbine, utvrđena predstečajnom nagodbom sklopljenom 13. siječnja 2016.g. sa stečajnim dužnikom u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-8035/15 i kako je stečajni upravitelj svakako sa istom bio upoznat (ista je objavljena na eoglasnoj ploči suda i prikazuje se kada se upiše poslovni broj ovog predmeta). Postupanje stečajnog upravitelja na način da sam nije uvrstio tražbinu stečajnog vjerovnika u tablicu tražbina, u iznosu od 2.374.833,11 kn predstavlja takvo postupanje države putem svog organa kojim postupa na način koji je suprotan njegovoj obvezi čuvanja prava vlasništva, odnosno na način kojim se nelegitimno ograničava imovinsko pravo stečajnog vjerovnika, odnosno njegovo pravo vlasništva

zajamčeno čl. 48. Ustava RH i čl. 1. Protokola koji je kao organ države svakako dužan jamčiti mu njegovu opstojnost i suzdržati se od bilo kakvih postupaka ili propuštanja kojima se takvo pravo osujećuje.

Prema tome, takvo postupanje stečajnog upravitelja je protivno Europskoj konvenciji i Ustavu RH i kao takvo nedozvoljeno, a stečajni vjerovnik ne može trpjeti posljedice takvog postupanja na svoje pravo vlasništva, a koje mu jamči Ustav i Europska konvencija.

7. Slijedom svega gore navedenog, stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske prihvatiti žalbu stečajnog vjerovnika i ukinuti Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. br. St-1885/2019 od 17. svibnja 2021.g. te, obzirom da bi ponovnim vraćanjem prvostupanjskom sudu došlo do dvostrukog vraćanja na prvostupanjski postupak, a koje bi pak zbog novih mogućih žali pretjerano produžilo postupak, rješenjem utvrditi tražbinu stečajnog vjerovnika.

GRADSKA PLINARA ZAGREB d.o.o.
po punomoći:

Matija Nagy, dipl. iur.

GRADSKA PLINARA ZAGREB
d. o. o. 2
Z A G R E B — Radnička cesta 1